

[H. C. Toft.]

duktionsmidlet jord. Mener regeringen det virkelig rigtigt under disse omstændigheder at bevare en afgift på produktionen, som landmanden under alle omstændigheder skal betale?

Når jeg før fremførte, at lettelsen med en forrentningsprocent på 4,5 i landbruget højst ville blive ca. 17 mill. kr., var det på basis af tal fra 1959-60, ud fra hvilke vi hele tiden har bedømt disse forslag. Men når hertil skal lægges de merudgifter, som såvel amterne som kommunerne har fået siden og vil få i det kommende år, ja, så må det formodes, at der for den enkelte landmand i kroner og øre så godt som ingen lettelse vil blive, selv om indtægterne er faldet, og selv om der hersker den største likviditetsmangel inden for landbrugserhvervet, der netop står over for de største investeringsopgaver med henblik på forbedring af konkurrenceevnen.

Jeg vil spørge den høje regering: mener den virkelig, at den omlægning, som regeringen foreslår, vil bidrage væsentligt til, at landbruget kan få del i den velstand, der gennem de gode konjunkturer er kommet til vort land? Mener regeringen virkelig, at den dermed forbedrer landbrugets konkurrencevilkår, så det betyder noget?

Mon ikke nogen, ja, måske mange af de vælgere, der lod sig forlede til at stemme på det ærede medlem hr. Kirkegaard ved valget — det gik jo det radikale venstre i Ringkøbing amt bedre end andre steder — i dag kan indse, at de ved at indlade sig på at sikre det ærede medlems valg tog galt bestik? De vil sikkert benytte førstkommande lejlighed til at få dette forhold rettet. De vil jo i dag se det radikale venstre bidrage til muligheder for øget beskatning af landbrugsejendomme i forhold til de oprindelige regeringsforslag. De vil se det radikale venstre gennem forslagene åbne adgang for, at den del af amtsskatterne, der i dag udskrives på bygningerne, fremover for mindst halvdelen vedkommende overvæltet som grundskatter i amtet. Efter-

hånden som bygningsskatterne afvikles, vil det betyde en yderligere økonomisk belastning af landbrugsjord. De vil formodentlig i dag se det radikale venstre nedstemme de konservatives og venstres ændringsforslag, der betyder en fjernelse af alle ejendomsskatter til amtet og en fiksering af ejendomsskatterne til landkommunerne på det nuværende niveau med en aftrapning over en periode for de kommuners vedkommende, der i dag har en grundskyldpromille på mere end 25.

Man har tidligere ført frem, at de mindre landbrugsejendomme belastedes på urimelig måde, når de kommunale grundskatter overførtes til personskatter i kommunerne; men vort forslag byder jo på et tilskud fra staten til nedsættelse af amtskommunernes udgifter på 100 mill. kr., og derigennem fjerner vi så stor en del af amtskommunernes udgifter og overlader dem til staten, at den udskrivning, der herefter vil finde sted over personskatterne, ikke i nævneværdigt omfang vil forøge disse. Jeg kan sige det sådan, at da vi fremsatte vort forslag til folketingsbeslutning og havde foretaget vore beregninger, viste det sig, at personskatterne i kommunerne højst ville stige fra 0,5 til op imod 1 pct. Selv om denne hæmsko for det radikale venstre altså er fjernet — dette, at man ved fjernelse af ejendomsskatterne skulle ramme de mindre landbrugere — vil man formentlig se det radikale parti, indbefattet det ærede medlem hr. Kirkegaard, stemme imod vore ændringsforslag.

Man kunne spørge: hvorfor stiller vi ændringsforslag til regeringens forslag, når vi mener, at forslagene ikke har fået den tilstrækkelige grundige behandling her i tinget, og når meget er uklart med hensyn til virkningerne af forslagene på grundlag af den nye vurdering? Man har jo bl. a. ikke kunnet få forslagene vurderet under de betingelser, der fremkommer efter den nye ejendomsskyldvurdering. Regeringen har imidlertid afvist vor henstilling om at gennemføre en midlertidig ordning, så der